

Arrest

nr. 250 896 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
 Rue des Augustins 41
 4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 november 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste en tweede verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI die tevens derde verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en tevens van Georgische afkomst. U bent op 18 april 1990 geboren in Tbilisi. U bent gehuwd met I.R. (O.V X). U heeft een zoon, D.B.R..

Op 7 januari 2020 vertrok u, samen met uw vrouw en uw zoon, uit Georgië. U verbleef een week in Nederland bij de zus van uw vrouw en reisde daarna verder naar België. U diende op 17 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in België in.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenote, die het volgende verklaarde:

"U bent een staatsburger van Georgië en tevens van Georgische afkomst. U bent op 12 mei 1985 geboren in Tbilisi. U bent gehuwd met J.B. (O.V. X). U heeft een zoon, D.B.R..

Ongeveer 3 maanden na de geboorte van uw zoon, in maart 2015, kreeg u gezondheidsproblemen. U kreeg op een dag veel pijn aan benen en handen. U bent naar verschillende reumatologen gegaan in verschillende ziekenhuizen in Georgië. U heeft verschillende onderzoeken ondergaan maar geen enkele dokter kon de juiste diagnose vaststellen. Er werden u hormonale medicamenten voorgeschreven. U neemt die nog steeds. De medicamenten hebben echter bijwerkingen. Ze veroorzaken bloedkanker en leverproblemen. Uw gezondheidstoestand gaat elke dag achteruit. Uiteindelijk heeft uw arts, in de herfstperiode van 2019, u aangeraden om u te laten onderzoeken in het buitenland omdat de dokters in Georgië geen alternatieven hadden.

Enkele maanden later, op 7 januari 2020 vertrok u, samen met uw man en uw zoon, omwille van uw gezondheidsredenen uit Georgië. U reisde naar Nederland, verbleef een week in Nederland bij uw zus en reisde daarna verder naar België.

U diende op 17 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), het paspoort (origineel) van uw man en het paspoort (origineel) van uw zoon, uw identiteitskaart (origineel), uw huwelijksakte (origineel), de geboorteakte (origineel) van uw zoon, uw rijbewijs (origineel) en het rijbewijs (origineel) van uw man, een Poolse verblijfsvergunning (origineel) van uw man, een Georgische referentie van uw gezondheidstoestand (origineel), een Georgisch rapport over uw medische problemen (origineel), resultaten van een medisch onderzoek in België (origineel), een Georgisch document van New Hospitals (origineel) dat stelt dat u geen diagnose kan worden toegewezen en twee andere Georgische attesten (origineel) die stellen dat geen diagnose kan worden gesteld."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenote I.R. (O.V. X). In het kader van het door haar ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenote meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenote werd als volgt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat bij een terugkeer naar Georgië uw leven in gevaar is omwille van uw gezondheidsproblemen. Omdat u niet de juiste medicamenten neemt voor uw gezondheidsproblemen heeft u nog bijkomende gezondheidsproblemen gekregen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U verklaarde dat u drie maanden na de bevalling van uw zoon gezondheidsproblemen kreeg. U kreeg in het bijzonder veel pijn aan benen en handen. U heeft daarvoor verschillende onderzoeken ondergaan maar er kon geen diagnose worden vastgesteld (CGVS, R., 2011864B, p. 5-7). U verklaart dat u bij de beste ziekenhuizen bent geweest en bij de drie beste specialisten in Georgië bent geweest. U gaf aan dat u jarenlang bij verschillende artsen in behandeling was en er geen andere mogelijkheden waren. Het is uw dokter die u adviseerde naar het buitenland te gaan en het daar te proberen. U verklaarde dat u wil dat iemand de juiste diagnose vaststelt voor uw problemen en u de juiste medicamenten geeft (CGVS, R., 2011864B, p. 7-9). U haalt geen andere dan medische redenen aan voor uw vertrek uit Georgië en verklaart uitdrukkelijk hiermee alle belangrijke elementen te hebben verteld die tot uw vlucht uit Georgië hebben geleid. Het CGVS moet bijgevolg besluiten dat uw verklaringen niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat uw medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw man, het paspoort van uw zoon, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw man attesteren enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezinsleden. De Poolse verblijfsvergunning van uw man vermag enkel aan te tonen dat uw man legaal in Polen kon verblijven en is in deze beslissing niet relevant. De Georgische referentie van uw gezondheidstoestand, het Georgisch rapport over uw medische problemen, de resultaten van het medisch onderzoek in België, het Georgisch document van New Hospitals dat stelt dat u geen diagnose kan worden toegewezen en de twee andere Georgische attesten die stellen dat geen diagnose kan worden gesteld zijn een indicatie voor uw slechte gezondheidstoestand die hier op zich niet ter discussie staat."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”.

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en tevens van Georgische afkomst. U bent op 12 mei 1985 geboren in Tbilisi. U bent gehuwd met J.B. (O.V. 8.985.200). U heeft een zoon, D.B.R..

Ongeveer 3 maanden na de geboorte van uw zoon, in maart 2015, kreeg u gezondheidsproblemen. U kreeg op een dag veel pijn aan benen en handen. U bent naar verschillende reumatologen gegaan in verschillende ziekenhuizen in Georgië. U heeft verschillende onderzoeken ondergaan maar geen enkele dokter kon de juiste diagnose vaststellen. Er werden u hormonale medicamenten voorgeschreven. U neemt die nog steeds. De medicamenten hebben echter bijwerkingen. Ze veroorzaken bloedkanker en leverproblemen. Uw gezondheidstoestand gaat elke dag achteruit. Uiteindelijk heeft uw arts, in de herfstperiode van 2019, u aangeraden om u te laten onderzoeken in het buitenland omdat de dokters in Georgië geen alternatieven hadden.

Enkele maanden later, op 7 januari 2020 vertrok u, samen met uw man en uw zoon, omwille van uw gezondheidsredenen uit Georgië. U reisde naar Nederland, verbleef een week in Nederland bij uw zus en reisde daarna verder naar België.

U diende op 17 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), het paspoort (origineel) van uw man en het paspoort (origineel) van uw zoon, uw identiteitskaart (origineel), uw huwelijksakte (origineel), de geboorteakte (origineel) van uw zoon, uw rijbewijs (origineel) en het rijbewijs (origineel) van uw man, een Poolse verblijfsvergunning (origineel) van uw man, een Georgische referentie van uw gezondheidstoestand (origineel), een Georgisch rapport over uw medische problemen (origineel), resultaten van een medisch onderzoek in België (origineel), een Georgisch document van New Hospitals (origineel) dat stelt dat u geen diagnose kan worden toegewezen en twee andere Georgische attesten (origineel) die stellen dat geen diagnose kan worden gesteld.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat bij een terugkeer naar Georgië uw leven in gevaar is omwille van uw gezondheidsproblemen. Omdat u niet de juiste medicamenten neemt voor uw gezondheidsproblemen heeft u nog bijkomende gezondheidsproblemen gekregen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U verklaarde dat u drie maanden na de bevalling van uw zoon gezondheidsproblemen kreeg. U kreeg in het bijzonder veel pijn aan benen en handen. U heeft daarvoor verschillende onderzoeken ondergaan maar er kon geen diagnose worden vastgesteld (CGVS, R., 2011864B, p. 5-7). U verklaart dat u bij de beste ziekenhuizen bent geweest en bij de drie beste specialisten in Georgië bent geweest. U gaf aan dat u jarenlang bij verschillende artsen in behandeling was en er geen andere mogelijkheden waren. Het is uw dokter die u adviseerde naar het buitenland te gaan en het daar te proberen. U verklaarde dat u wil dat iemand de juiste diagnose vaststelt voor uw problemen en u de juiste medicamenten geeft (CGVS, R., 2011864B, p. 7-9). U haalt geen andere dan medische redenen aan voor uw vertrek uit Georgië en verklaart uitdrukkelijk hiermee alle belangrijke elementen te hebben verteld die tot uw vlucht uit Georgië hebben geleid. Het CGVS moet bijgevolg besluiten dat uw verklaringen niet wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Er dient te worden geconcludeerd dat uw medische motieven geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw man, het paspoort van uw zoon, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, uw rijbewijs en het rijbewijs van uw man attesteren enkel uw identiteit en de identiteit van uw gezinsleden. De Poolse verblijfsvergunning van uw man vermag enkel aan te tonen dat uw man legaal in Polen kon verblijven en is in deze beslissing niet relevant. De Georgische referentie van uw gezondheidstoestand, het Georgisch rapport over uw medische problemen, de resultaten van het medisch onderzoek in België, het Georgisch document van New Hospitals dat stelt dat u geen diagnose kan worden toegewezen en de twee andere Georgische attesten die stellen dat geen diagnose kan worden gesteld zijn een indicatie voor uw slechte gezondheidstoestand die hier op zich niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de manifeste appreciatiefout en schending van “artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 32 van de Grondwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht, transparantie van bestuur.”.

Verzoekers ontwikkelen het middel als volgt:

“In hoofdde: nietigheid voor onvolledig administratief dossier

Ten eerste, dient erop gewezen te worden dat de verwerende partij het administratief dossier zonder de stukken overmaakte. De raadsman was daarom niet in staat het administratief correct te bestuderen, hoewel de verwerende partij in haar beslissingen naar de neergelegde documenten verwijst zonder deze tijdens de persoonlijke onderhouden te hebben besproken. Althans vereisen de transparantie van het bestuur en artikel 32 van de Grondwet dat elkeen toegang moet hebben tot administratieve stukken en er een kopie van moet kunnen verkrijgen. Deze voorziening is voor de procedure voor uw Raad doorslaggevend omwille van haar geschreven karakter en het feit dat geen nieuwe middelen mogen worden opgeworpen ter zitting (art. 39/60, al. 2 Vreemdelingenwet). De afwezigheid van de stukken in het administratief dossier verantwoordt op zich al dat de bestreden beslissingen nietig verklaard worden.

Ondergeschikt : toekenning van de vluchtelingenstatuut of van de subsidiaire bescherming - gebrekkig onderzoek

Hoewel de verzoekende partijen de stukken van het administratief dossier niet hebben ontvangen, wijzen zij op de conclusie van de verwerende partij betreffende "slechte gezondheidstoestand die hier op zich niet ter discussie staat".

De verwerende partij schijnt haar beslissing verkeerdelijk te vestigen op het postulaat dat gezondheidsproblematiek nooit aan de oorsprong kan zijn van de toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Althans stelde uw Raad reeds dat de verwerende partij een onderzoek moest leiden naar het risico tot vervolging rekening houdende met de objectieve situatie in het land van herkomst ook al werd de vrees niet duidelijk geuit tijdens het persoonlijk onderhoud : [...]

Dit geldt uiteraard evenzeer aangaande het risico tot ernstige schade en de analyse van de elementen om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Nochtans heeft de verwerende partij op geen enkel ogenblik tijdens het gehoor van mijnheer of mevrouw de vraag gesteld naar de wijze waarop mevrouw en de familie behandeld werden in het land van herkomst, of ze reeds het slachtoffer waren van daden van vervolging, discriminatie, onmenselijke en vernederende behandelingen ex artikel 3 van het EVRM of het voorwerp uitmaakten van ernstige schade of nog als ze hiervan het slachtoffer konden worden ingeval van terugkeer.

De verwerende partij heeft aldus een gebrekkig onderzoek gevoerd, nu ze geen enkele vraag heeft gesteld die haar in staat zou stellen een pertinent onderzoek te voeren naar de beoordeling van een verzoek tot internationale bescherming. - Het persoonlijk onderhoud van mijnheer duurde amper 50 minuten tegen luur en 6 minuten voor zijn echtgenote. -

Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet legt de verwerende partij immers de plicht op om op het moment van het nemen van de beslissing rekening te houden met alle feiten, alle verklaringen en neergelegde documenten "samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen blootgesteld worden "evenals de individuele situatie.

De verwerende partij heeft de medische documenten aangaande mevrouw geenszins besproken tijdens de persoonlijke onderhouden.

Mijnheer verklaart over zijn echtgenote : "[...]" Op het moment van vertrek, kon mevrouw "bijna niet stappen en wij konden dat alles niet meer aanzien".

Mevrouw verklaart hetzelfde en legt het volgende uit : "[...]"

Bij DVZ zei mevrouw het volgende: "[...]"

In een Zwitsers verslag van eind 2019, leest men dat mindervaliden ernstig verhinderd worden in de toegang tot diensten die stroken met hun individuele situatie; dat zij niet op gelijke wijze als anderen toegang hebben tot de fysieke omgeving, vervoer, informatie en communicatie, met inbegrip van informatie- en communicatietechnologieën evenals informatie- en communicatiesystemen, en tot andere faciliteiten en diensten ; dat mindervaliden - vooral met sensorische problemen - worden behandeld op dezelfde wijze als personen die minder behoefte hebben aan medische diensten, hetgeen aan de basis ligt van indirecte discriminatie : [...]

Op het vlak van arbeid worden mindervaliden evenmin correct behandeld (geen geschreven overeenkomst, geen mogelijkheid tot promotie,...) : [...]

Kortom, citeert het Zwitserse verslag het alles samenvattende passage van Human Rights Center : [...]

Naast de reeds aangekaarte hindernissen en de moeilijkheid om medische zorg te verkrijgen wordt in deze samenvatting eveneens gewag gemaakt van de moeilijkheid om in rehabilitatie- en resocialisatieprogramma's te komen.

Er bestaat aldus wel een risico tot vervolging of minstens van ernstige schade ingeval van terugkeer.

De verwerende partij heeft nochtans een samenwerkingsplicht die in casu niet werd nageleefd : [...] Door het te hebben nagelaten een onderzoek te plegen naar de gevolgen van de gezondheidstoestand van mevrouw om na te gaan of de verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming, is de verwerende partij tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, van haar onderzoeksplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Zij beging hierbij een manifeste appreciatiefout. De bestreden beslissingen zijn noch in feite noch in rechte behoorlijk gemotiveerd zodat zij niet beantwoorden aan de maatstaven van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers het rapport van Organisation suisse d'aide aux réfugiés, « *Géorgie: accès à des soins de neuroréhabilitation pour une personne paraplégique* » – 16 septembre 2019.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom de verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de

vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Waar verzoekers de schending aanvoeren van artikel 26 van het PR CGVS - dat betrekking heeft op informatie die werd verkregen om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan - wordt niet omschreven hoe de bestreden beslissing deze rechtsregel heeft geschonden. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet de wettelijke bepaling louter aan te halen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepaling concreet geschonden is. Het middel is dan ook onontvankelijk.

7. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

8. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2020 waarbij hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoekers.

9. Verzoekers hekelen dat verweerder het administratief zonder de stukken overmaakte en dat hun raadsman daarom niet in staat was het dossier correct te bestuderen. Ze voeren een schending aan van artikel 32 van de Grondwet en wijzen erop dat elkeen toegang moet hebben tot administratieve stukken en er een kopie van moet kunnen verkrijgen.

In tegenstelling tot wat verzoekers in voorliggend verzoekschrift stellen, konden zij wel degelijk kennis nemen van de door hen neergelegde stukken waarnaar verwezen wordt in de beslissingen. Immers, verzoekers' administratief dossier bevat een kopie van deze informatie. Verzoekers hebben overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekers en hun raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier, inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal. Het inzagerecht laat verzoekers toe om hun dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde hun verdediging te organiseren.

In de mate dat verzoekers zouden doelen op het feit dat zij niet geconfronteerd werden met de argumenten vooraleer de bestreden beslissingen werden genomen door de verwerende partij, dient erop gewezen te worden dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet.

10. De Raad stelt met de commissaris-generaal vast dat verzoekers' verzoek om internationale bescherming enkel en alleen steunt op de medische problemen van verzoekster.

Uit beide verzoekers verklaringen blijkt allerm minst dat verzoekers ten tijde van hun vertrek uit Georgië enig specifiek probleem gekend zouden hebben dat een *nexus* vertoont met de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal stelde in deze terecht vast dat de medische problemen van verzoekster geen verband houden met een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers voeren geen concrete elementen aan die de motivering kan ontkrachten dat de gezondheidsproblemen van verzoekster vallen onder de hiertoe geëigende procedure, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoekers menen dat verweerder een gebrekkig onderzoek heeft gevoerd, nu de dossierbehandelaar geen enkele vraag heeft gesteld die hem in staat stelt een pertinent onderzoek te voeren naar de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming. Tevens wijzen ze erop dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker amper 50 minuten duurde en dat van verzoekster 1 uur en 6 minuten.

Te dezen dient hernomen en benadrukt dat de bewijslast in beginsel op de verzoekers om internationale bescherming zelf rust. Het komt toe aan verzoekers om de redenen waarvoor zij hun land verlaten hebben uiteen te zetten voor de Belgische asielinstanties.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoekers om internationale bescherming voldaan hebben aan de op hen rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Voorts maakt de duur van de respectievelijke persoonlijke onderhoudsgeenszins een indicatie uit van de grondigheid en volledigheid van deze onderhouds. Uit de duur van de persoonlijke onderhouds kan niet worden afgeleid dat verweerder een gebrekkig onderzoek zou hebben gevoerd.

12. Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog verwijzen naar landeninformatie aangaande mindervaliden in Georgië, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie voor mindervaliden in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke.

Voor zover uit de door verzoekers aangehaalde informatiebronnen kan blijken dat personen met een handicap op individuele basis kunnen gediscrimineerd worden in Georgië, kan noch uit verzoekers of verzoeksters verklaringen, noch uit het verzoekschrift blijken dat deze discriminatie dermate ernstig is dat het aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, noch in andere zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

15. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

16. Er kan gelet op wat voorafgaat niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin kan worden aangenomen dat in hoofde van verzoekers zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS